

๒๕๓๒

การศึกษาเชิงสำรวจผู้ป่วยที่มีติ่งเนื้อของสายเสียงในคลินิกฝึกพูด

โรงพยาบาลศิริราช

Vocal Nodule : A Survey Study at the Speech Clinic,

Siriraj Hospital

ศรีสุดา วิโนทัย

๑

อภินันทนาการ

จาก

ผู้จัดทำปกปกนี้ ผ. พัดยศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของวารศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาความผิดปกติของการสื่อความหมาย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. ๒๕๓๐

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาเชิงสำรวจผู้ป่วยที่มีติ่งเนื้อของสายเสียง ในคลินิกหูคอจมูก โรงพยาบาลศิริราช
ผู้วิจัย	ศรีสุตา วิโนทัย
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ความผิดปกติของการสื่อความหมาย)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	สุนันทา พลภักดิ์, Dr. med. ชนิดดี อากมานนท์, M.A. สุมาลี ติงกิจ, ศสม.
วันที่สำเร็จการศึกษา	3 กันยายน 2530

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยติ่งเนื้อที่สายเสียง ที่มารับการตรวจจากคลินิกหูคอจมูก โรงพยาบาลศิริราช ในระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2525 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2529 ซึ่งมีผู้ป่วยเสียงผิดปกติมารับการตรวจรักษาจำนวน 560 คน ข้อมูลที่นำมาศึกษาได้รวบรวมมาจากบันทึกทางการแพทย์ การสัมภาษณ์ผู้ป่วย และการประเมินผล ปัญหาทางเสียงของนักแก้ไขการพูด ผลจากการศึกษาพบว่าผู้ป่วยเป็นติ่งเนื้อที่สายเสียงร้อยละ 17.76 ของผู้ป่วยเสียงผิดปกติ ในกลุ่มผู้ป่วยเด็กซึ่งมีร้อยละ 29.29 ของผู้ป่วยติ่งเนื้อที่สายเสียงทั้งหมด พบว่าอัตราส่วนระหว่างเพศชาย : เพศหญิง เท่ากับ 4:1 ส่วนในกลุ่มผู้ใหญ่ซึ่งมีร้อยละ 70.71 พบว่าอัตราส่วนระหว่างเพศชาย : เพศหญิง เท่ากับ 1:9 อัตราส่วนของจำนวนผู้ป่วยที่มีติ่งเนื้อที่สายเสียง 1 ข้าง : 2 ข้าง เท่ากับ 1:5 และติ่งเนื้อที่สายเสียงของผู้ป่วยร้อยละ 61.29 เกิดบริเวณรอยต่อระหว่างส่วนหน้า $\frac{1}{3}$ และส่วนกลาง $\frac{1}{3}$ ของสายเสียง ผู้ป่วยติ่งเนื้อที่สายเสียงร้อยละ 54.95 มีปัญหาทางเสียงก่อนมารับการตรวจรักษาน้อยกว่า 1 ปี ส่วนที่เหลือมีเสียงผิดปกติมากกว่า 1 ปี ผู้ป่วยทั้งหมดมีปัญหาทางเสียงในระดับน้อย (ร้อยละ 16.28) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 46.51) และระดับมาก (ร้อยละ 37.21) ร้อยละ 66.87 ของผู้ป่วยทั้งหมดประกอบอาชีพที่ต้องใช้เสียงมาก ผู้ป่วยมักใช้เสียงที่ไม่ถูกต้องในลักษณะของการตะโกน กรีดร้อง หรือพูดเกินเสียง ผู้ป่วยร้อยละ 76.67 มีนิสัยขำพูดขำคุย ปัญหาเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจส่วนบนที่พบได้บ่อยในผู้ป่วยติ่งเนื้อที่สายเสียงจากการซักประวัติ พบว่าผู้ป่วยมักเป็นหวัด (ร้อยละ 38.46) ไพรองจูกอักเสบ (ร้อยละ 32.31) และโรคภูมิแพ้ (ร้อยละ 23.08)

และจากการตรวจร่างกายผู้ป่วย พบว่าผู้ป่วยมีโพรงจมูกอักเสบร่วมด้วย (ร้อยละ 30.43) มากกว่าโรคอื่นๆ ลำดับที่ 2 เกิดของเด็กและจำนวนบุตรของครอบครัวเด็กที่เป็นตั้งเนื้อของสายเสียง มีจำนวนไม่แตกต่างกัน เด็กส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.73) มาจากขนาดครอบครัวที่มีสมาชิก 6 ถึง 10 คน เด็กที่เป็นตั้งเนื้อที่สายเสียงมักถูกสมาชิกในครอบครัวขัดใจบ่อยๆ ผู้ใหญ่ที่เป็นตั้งเนื้อของสายเสียงไม่มีความแตกต่างกันในด้านสถานภาพการสมรส ผู้ป่วยที่สมรสแล้วร้อยละ 94.92 อยู่บ้านเดียวกับคู่สมรส มีบุตรแล้วร้อยละ 60 และร้อยละ 82.35 มีบุตรมากกว่า 1 คน ผลจากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการตรวจวินิจฉัย และให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยเสียงผิดปกติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งการให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับการเกิดเสียงผิดปกติ ซึ่งจะสามารถลดอัตราการเกิดตั้งเนื้อที่สายเสียงลงได้

n

Thesis Title	Vocal Nodule : A Survey Study at Speech Clinic, Siriraj Hospital
Name	Seesuda Winothai
Degree	Master of Arts (Communication Disorders)
Thesis Supervisory Committee	Sunanta Polpathapee, Dr. med. Chanut Akamanon, M.A. Sumalee Dechongkit, M.A.
Date of Graduation	September 3, 1987

Abstract

The purpose of this survey was to study factors associated with vocal nodule patients seen at speech clinic, Siriraj Hospital during July 1983 to June 1987. The total of 560 voice disordered patients were screened. The information was obtained from the medical files and patients' interviews. The voice evaluation was conducted by qualified speech pathologists. The results indicated that 17.67% of voice disordered patients had vocal nodules. 29.29% of the cases were children, the ratio of male to female was 4:1. While 70.71% of the cases under examination were adults, the sex ratio was 1:9. There were more cases with bilateral compared to unilateral vocal nodule with the ratio of 5:1. Vocal nodules were found at the junction of the anterior and middle $\frac{1}{3}$ of the vocal cords in 61.29% of the cases. 54.59% of the vocal nodule patients had noted the occurrence of voice problems for one year or less while the rest of the patients complained of voice problems for more than one year. The severity of voice problems associated with vocal nodule could be classified as mild (16.28%), moderate (46.51%) and severe (37.21%). Occupation affected the

prevalence of vocal nodule; 66.87% of the patients had jobs that required excessive use of voice. The vocal abuse was in the form of shouting, screaming or straining. 76.67% of the vocal nodule patients had talkative personality characteristics. Problems of upper respiratory tract were common among vocal nodule patients, this included chronic cold (38.46%), sinusitis (32.31%), allergy (23.08%) based on information obtained from patients' interviews. However, sinusitis was found to be the most concomitant disease under medical examination. There was no percentage difference among various sibling orders or the number of children in the family. The majority (72.73%) of the vocal nodule patients came from family size of 6-10 member. Children with vocal nodules were found to have frequent disagreement with other members of the family. Married status did not influence the frequency of vocal nodule occurrence. 94.92% of the married couples lived with their spouses. 60% of the patients had children and 82.35% of the married patients had more than one child. The results of this survey could be used as guideline for effective diagnosis and management of voice disorders. In order to reduce the occurrence of vocal nodule, general knowledge on the nature of the disorders should be provided for public.